

ВРАБЧЕШКИ ЗАДРУГИ

Всички познаваме нашитѣ крилати немирници — врабцитѣ. Тѣ се събиратъ на орляци и по цѣль денъ се боричкатъ каратъ се, цвѣрчатъ и пълнятъ съ шумъ улицитѣ на градове и села.

Всички познаваме тѣхния безгриженъ животъ, и какъ тѣ не се боятъ много отъ неприятели. Подплашили ги нѣкой, тѣ подхвъркнатъ по клонитѣ на дърветата или подъ стрехитѣ и пакъ продължаватъ да се каратъ и боричкатъ. И, макаръ да се събиратъ на орляци, пакъ всѣко врабче живѣе за себе си, безъ

да си помагатъ въ нѣщо едно на друго.

Но не е такъвъ животътъ на онѣзи врабци, които сега живѣятъ въ една далечна земя, наречена Африка, гдето тѣ сж пренесени отъ тука преди повече отъ сто години. Африканскитѣ врабци сж привикнали да живѣятъ задружно и да си устройватъ по дърветата общи селища — задруги, които отдалечъ приличатъ на грамадни гжби, накацали по клонитѣ на дърветата.

Когато нашитѣ врабци-немирници попаднали въ тѣзи далечни мѣста, промѣнили коренно своя животъ, станали сговорчиви, привикнали да си градятъ общо селище и да си помагатъ.

А кое ги е накарало да промѣнятъ своя нравъ на немирници и раздорници? — Опасността.

Въ гжститѣ афринански гори врабцитѣ срещнали голѣми и страшни неприятели, които тука, по нашитѣ мѣста, тѣ не познавали. Когато и тамъ врабцитѣ заживѣли по отдѣлно, змиитѣ, маймунитѣ и